

problem, in se niti ne dotika tega, kar bi šele moglo vreči neko luč na ta problem. Kaj pomaga potemtakem, če Bergson iznova opominja, da s tem ne podaja definicije komike, temveč da mu služi to le kot vodilna misel za vsa poznejša izvajanja: videli bomo, da vsa ta poznejša izvajanja, ki se tičejo posameznih vrst smešnosti ali komike, s to „vodilno mislijo“ stoje in padejo. (Dalje prihodnjič.)

F. GOLAR:

BUDNICA.

Praprot zori, in višnjeve rože
polne so rose jesenske —
v temni se dalji ostro blestijo
pogôrja in šume gorenjske.

Strme, ponosne v sinjo višino
k zvezdam nebeškim plamené,
kot bi tajno prisegala zemlja,
ob Korotanu snežniki stoje.

Bratje, ali razumete divno,
jasno njih govorico?
— Ne klonite glave, sinovi,
ali vidite svobodno ptico?

Prost in silen v brezmejnem obzorju
jastreb in sokol vihari —
bog Perun in bog Triglav ti kliče:
Sloven, ne udaj se, udari!

Zlato-žareč se meč nad tvojimi
polji ob jutrih srebrnih leskeče —
Zgrabi ga, da ti zasine
solnce odrešenja in sreče.

Praprot zori, in višnjeve rože
polne so rose jesenske —
v temni se dalji ostro blestijo
pogôrja in šume gorenjske.

Večkrat ste že bolje peli - Florijan